

28.9.2012

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: **Andragende 1159/2010 af Zana Ivakina, italiensk statsborger, om dobbelt statsborgerskab**

1. Sammendrag

Andrageren, som har dobbelt statsborgerskab, lettisk og italiensk, oplyser, at hun er blevet anmodet om at opgive et af dem. Hun vil gerne vide, om et sådant krav er lovligt og i overensstemmelse med EU's regler.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 14. januar 2011). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 6. maj 2011.

"Det fremgår ikke af andragerens oplysninger, i hvilken kontekst hun er blevet mødt med krav om at opgive sit italienske statsborgerskab, og særligt om det udgør en forudsætning for, at hun fortsat kan bo i Letland eller opnå lettisk statsborgerskab.

I artikel 21 i TEUF fastslås det, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaten og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. De respektive begrænsninger findes i direktiv 2004/38/EF¹ om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. En betingelse, der pålægges en EU-borger af værtsmedlemsstaten, om at denne skal opgive sit statsborgerskab i sit oprindelsesland for at kunne opnå ret til ophold på medlemsstatens område bør derfor undersøges på baggrund af

¹ EUT L 158 af 30.4.2004.

EU's regler om fri bevægelighed.

Ifølge EU-lovgivningen reguleres betingelserne for at opnå statsborgerskab i medlemsstaterne udelukkende i henhold til national ret i hver medlemsstat. Derfor kan den enkelte medlemsstat frit definere betingelserne for opnåelse af statsborgerskab i medlemsstaten. En betingelse om at give afkald på statsborgerskab i en anden medlemsstat i denne henseende henhører derfor ikke under EU-lovgivningen.

Konklusioner

I lyset af ovenstående anbefaler Kommissionens tjenestegrene Udvalget for Andragender at anmode andrageren om yderligere oplysninger om den kontekst, hvori hun er blevet bedt om at opgive sit italienske statsborgerskab.

Kun hvis denne betingelse er blevet pålagt som forudsætning for at kunne opnå opholdsrettigheder i Letland, er det muligt at undersøge den i lyset af EU-lovgivningen og mere specifikt i lyset af EU's regler om fri bevægelighed."

4. Kommissionens svar (REV), modtaget den 28. september 2012

"Andragendet vedrører det mulige tab af et personligt identifikationsdokument ("fremmedpasset"), som Letland udsteder til visse personer, der ikke er lettiske statsborgere, og som giver en særlig status som "ikkestatsborger", hovedsageligt til personer af russisk oprindelse.

Tabet af en sådan status og af "fremmedpasset" henhører ikke under EU-lovgivningen, da sidstnævnte hverken er et opholdsdokument eller et dokument, der tildeler indehaveren af dokumentet statsborgerskab. Derfor er det de lettiske myndigheder, der skal træffe afgørelse om dette emne i overensstemmelse med gældende national lovgivning. Såfremt andrageren mener, at en handling fra disse myndigheders side krænker hendes rettigheder, bør hun indgive en klage på nationalt plan gennem de kompetente myndigheder.

Konklusioner

EU har ingen kompetence med hensyn til andragerens spørgsmål om tabet af hendes lettiske "fremmedpas"."